

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **I., spol. s.r.o.**, J., IČO: X., zast. JUDr. R., advokátom so sídlom D. proti žalovanému: **R., Z.**, IČO: X., **o zaplatenie 1 885,-- Sk s príslušenstvom**, vedenom na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 19Rob 19/07-27, na dovolanie žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline zo 7. júla 2008, č.k. 14Cob 14/2008-35, takto

r o z h o d o l:

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobcu **o d m i e t a**.
Žalovanému sa náhrada trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e:

Okresný súd Žilina uznesením z 27. februára 2008, č.k. 19Rob 19/07-27 konanie zastavil podľa ust. § 10 ods. 1 veta prvá zákona č. 71/1992 Zb.

Krajský súd v Žiline uznesením zo 7. júla 2008, č.k. 14Cob/14/2008-35 ako súd odvolací, rozhodol o odvolaní žalobcu tak, že uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil, keď sa stotožnil s názorom prvostupňového súdu, že daná vec je obchodnoprávny spor, a preto prvostupňový súd postupoval správne, keď žalobcovi dovyrúbil súdny poplatok za návrh podľa zák. č. 71/1992 Zb. - Sadzobníka súdnych poplatkov položky 2a a následne konanie podľa § 10 ods. 1 veta prvá zák. č. 71/1992 Zb. pre nezaplatenie súdneho poplatku zastavil.

Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca dovolanie a navrhol, aby dovolací súd napadnuté uznesenie Krajského súdu v Žiline zo 7. júla 2008, č.k. 14Cob/14/2008 a uznesenie

Okresného súdu Žilina z 27. februára 2008, č.k. 19Rob 19/07-27 zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Dovolateľ príпустnosť dovolania odvodzuje v súlade s ust. § 237 písm. f/ O.s.p., t.j., že dovolateľovi bola napadnutými rozhodnutiami ako účastníkovi konania odňatá možnosť konať pred súdom o jeho návrhu na zaplatenie istiny 1 885,-- Sk s prísl., pretože súd konanie o tomto návrhu žalobcu zastavil bezdôvodne.

Žalovaný sa k dovolaniu žalobcu písomne nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie bolo podané v lehote uvedenej v ustanovení § 240 ods. 1 O.s.p. a po preskúmaní veci v zmysle ust. § 242 ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že v danom prípade dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je príпустné.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Dovolanie je príпустné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak trpí vadami uvedenými v tomto ustanovení pod písm. a) až g).

Dovolateľ príпустnosť dovolania odvodzuje z ust. § 237 písm. f) O.s.p., t.j., že žalobcovi sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom. Žalobca za takýto postup súdu považuje konanie súdu - zastavenie konania podľa ust. § 10 ods. 1 zák. č. 71/1992 Zb. v platnom znení pre nezaplatenie súdneho poplatku v predpísanej výške za podaný návrh.

Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie postup súdu, ktorým znemožní účastníkovi konania realizáciu práv priznaných mu Občianskym súdnym poriadkom za účelom obhájenia a ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Musí však ísť o znemožnenie realizácie konkrétnych procesných práv, ktoré by inak účastník mohol pred súdom uplatniť a z ktorých bol v dôsledku nesprávneho postupu súdu vylúčený. Pod pojmom postup súdu treba rozumieť nielen postup senátu, resp. samosudcu, ale aj súhrnnú faktickú činnosť iných zamestnancov súdu. O odňatie možnosti konať pred súdom ide vtedy, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní bez nariadenia pojednávania a nešlo o prípad podľa § 214 ods. 2, ak účastníka na pojednávanie riadne nepredvolal, ak odvolací súd vo veci rozhodol bez toho, že by bola dodržaná zákonom stanovená lehota na prípravu pojednávania a pod.

Dovolací súd dospel k názoru, že dovolateľovi konaním, ako súdu prvého stupňa, tak aj odvolacieho súdu, nebola odňatá reálna a efektívna možnosť konať pred súdom, spočívajúca v práve z objektívneho hľadiska právne a skutkovo argumentovať k vecnej

a procesnej stránke rozhodovanej veci, pretože nezaplatenie súdneho poplatku takéto kritéria nespĺňa.

Dovolací súd skúmal, či prípustnosť dovolania nie je daná podľa ust. § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. a konštatoval, že v predmetnej veci uznesenie súdu prvého stupňa nebolo zmenené uznesením odvolacieho súdu; odvolací súd vo svojom potvrdzujúcom uznesení nevyslovil prípustnosť dovolania, nejde ani o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia a ani nejde o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatoval, že z hľadiska ust. § 239 O.s.p. a ani ust. § 237 O.s.p. nie je v tejto veci dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu prípustné.

Z uvedeného vyplýva, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto dovolanie žalobcu, bez toho aby sa zaoberal vecou z hľadiska ust. § 241 ods. 2 písm. c) O.s.p. odmietol podľa ust. § 243b ods. 4 O.s.p. a ust. § 218 ods. 1 písm. c) O.s.p.

O trovách dovolacieho konania dovolací súd rozhodol podľa ust. § 243b ods. 4, § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p., t.j. podľa úspechu účastníkov v dovolacom konaní.

Žalovanému, ktorý mal úspech v konaní, ich náhradu nepriznal, keďže v tomto štádiu konania mu žiadne trovy dovolacieho konania nevznikli.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 27. novembra 2008

JUDr. Anna Marková v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: M.